

den Maade, hvorpaa de enkelte Poster i § 14 ere ordnede. Man har nemlig meent, at man ikke burde foretage Forandringer i Posteringen af Conti i de andre Paragrapher, fordi de ere faste fra Aar til Aar, og det medfører en stor Lettelse, at man kunde finde de forskjellige Conti paa den gamle Plads; men med Hensyn til §§ 14 og 5 ere de ikke tilbagevendende hvert Aar, idetmindste ikke for en Deel, men ere forskjellige i det ene og det andet Aar. Man har derfor foreslaaet, at de blive ordnede efter deres Betskaffenhed, saaledes som det høitærede Thing vil see i Betænkningen Sp. 175—76 under Nr. 13. Det er altsaa en Henstilling til det høitærede Ministerium.

Varfod: Som det ærede Thing vil minde, tillod jeg mig under første Behandling af Finantsloven at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa Bevillingen til en Opmuddring af Guldborgsund. Jeg indfriebe derved et givet Løfte, idet jeg naturligtvis ikke selv kunde have nogen begrundet Mening om, hvorvidt Udgivelsen af den forlangte Sum var tilraadelig eller ikke. Det har imidlertid senere vist sig, at den Mand, som særligt interesserer sig for Sundets Uddybning, offentlig har maattet erklære og beklage, at denne Uddybning af Sundet havde tabt Kjøbskædernes Interesse. Naar han mener, at den endnu har Landbefolkningens Interesse, troer jeg, han har Ret. Jeg kan dog ikke insistere paa Nægtelsen af de foreslaaede 7000 Rd., fordi Udvalget ikke har troet at kunne tage Hensyn til, hvad jeg under første Behandling udtalte, og kan saa meget mindre gjøre det, som jeg ikke har fundet mig foranlediget til at stille noget Vædringsforslag. Naar jeg ikke har gjort det, har det sin Grund deri, at de mig fra flere Sider lovede Afskykker, der skulde godtgjøre den foreslaaede Sums Utilraadelighed, ere udeblevne. Jeg skal imidlertid endnu tillade mig at bemærke, at naar den høitærede Indenrigsminister, efterat jeg ved første Behandling havde udtalt mig, bemærkede, at en Deputation fra Byerne og fra Landet for ikke længe siden havde været hos ham for paa det Stærkeste at anbefale ham Sundets Uddybning, da

vil den ærede Indenrigsminister vistnok indromme, at hans Hufommelse i det Dieblit har svigtet ham, da nemlig en saadan Deputation aldrig har været hos den ærede Indenrigsminister, men derimod en anden i et beslægtet Anliggende, med hvilken den ærede Indenrigsminister har sammenblandet den Deputation, som han dengang omtalte.

Lütken: Jeg skal tillade mig at tilraade det ærede Thing den Bevilling af 60,000 Rd., der er foreslaaet som Laan til et Handelshuus her i Kjøbenhavn. Jeg antager, at Forbindelsen med Island og Færøerne er af en meget stor Vigtighed, som det ogsaa allerede har vist sig, og den vil vanskeligt kunne opnaaes paa en billigere Maade, end som her er foreslaaet ved dette Laan. Jeg troer dog imidlertid at skylde mig selv og det ærede Thing at gjøre opmærksom paa, at det Pant, som her skal gives, ikke ganske er et Pant saaledes som Pantet i et Huus eller i Jord. Der er flere forskellige Omstændigheder, hvorved et saadant Pant kan betydeligt forringes, og der er ogsaa forskellige Omstændigheder, ved hvilke Pantet som saadant aldeles ophører at eksistere, uden at Assurancepoliceen kan gjøres gjældende, f. Ex. ved svigagtig Havari, eller naar det beslaglægges efterat have ødelagt et andet Skib ved en Forseelse. Jeg troer derfor ikke, at Pantet er saa stort, som Udvalget har troet, og jeg troer, at vi skulle ligesaa meget søge det i det paagjældende Husets Soliditet og Dygtighed til at gennemføre Sagen som i selve Skibet. Med Hensyn til Uddybningen af Guldborgsund kan jeg ikke dele den Anskuelse, som den ærede sidste Taler yttrede. Jeg troer, at denne Uddybning vil være af sær Betydning for den lolland-falsterke Dgruppe. Saa snart nemlig Fordybningen der er bragt tilstede, vil Lolland-Falster være det tydste Jernbanenæt nær med 6 Timers Seilads; det vil være nærmere Forbindelsen med Hamborg end Sjælland nu, hvorved altsaa en ypperlig Omsætning for forskellige Producter, navnlig Dvæg etc., tilveiebringes paa den hurtige og billige Maade, som betinger Afsetningen.